

Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu

22.7.2007 731

4 688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu 25 Haziran 2001 tarihinde kabul edildi ve Sayın Cumhurbaşkanı tarafından onaylanarak 12 Temmuz 2001 tarihli Resmi Gazete'de yayımlandı. Yaşa, yayımını izleyen 30 günün sonunda yürürlüğe girecek. Kamu çalışanları sendikaları, Yasanın yürürlüğe girmesinden sonraki sekiz ay içinde mevcut tüzüklerine göre olağanüstü genel kurullarını yapıp, tüzük ve örgütlenmelerini yeni yasanın hükümlerine göre düzenleyecekler ve yeni örgüt ve tüzüklerine göre ilk olağan genel kurullarını yapmamış kuruluşlar, bu yasada tanımlanan sendikal hak ve yetkileri kullanamayacaklar.

Yasanın Türkiye tarafından onaylanmış 87 ve 98 sayılı ILO Sözleşmeleri ile çelişen bir çok yönü vardır. Ancak, akıllı hareket edilirse, bu haliyle bile bu yasa, bugüne kadar örgütlenmemiş memur ve sözleşmeli personel kitlesinin sendikalarla çekilmesinde bir araç olarak kullanılabilir. Her adımda, her olguda, iyi ve kötü, olumlu ve olumsuz bir aradadır. Her şerde hayır, her hayırda şer vardır. Aslıolan, akıllı davranarak, şerrin etkilerini asgariye indirmek, şerri hayra dönüştürebilmektir.

Yeni yasa Ağustos ayında yürürlüğe girecektir. "Ben bu yasayı tanımam, şimdiye kadar nasıl meşruluk zemininde mücadele ettiysem, bundan sonra da ederim" diyenler, bundan sonra büyük sıkıntılar yaşayacaklar ve sendikal örgüt olarak yaşayamayacaklardır. Atılması gereken adım, mevcut durumdan azami ölçüde yararlanmak olmalıdır.

Sayıları 2 milyona yakın memur ve sözleşmeli personelin yaklaşık üçte ikisi sendikalara üye değildir. Bu insanların bugüne kadar niçin sendikalara üye olmadıkları sorusu tekrar tekrar sorulmalıdır. Bu insanların bir bölümü, sendika-

Yıldırım
KOÇ

ların bir yarar getireceğine inanmıyordu (ve hala inanmıyor). Bir bölümü sendikaların başına geçenlerin siyasi partilerden emir aldığını düşünüyordu. (ve hala düşünüyor). Bir bölümü ise emekçi sınıf ve tabakaların büyük bir bölümünün hızla yoksullaştığı ve işsizliğin arttığı koşullarda, düşük de olsa düzenli bir aylık alabilmeyi bir avantaj kabul ediyordu (ve hala ediyor).

Bu kaygı ve korkuların tümünü bir anda ortadan kaldırmak olanaklı değildir. Ancak eğer sendikaların siyasi partilerden bağımsız olması gerektiği ve olduğu gösterilebilirse, belirtilen kaygılar epeyce azaltılabilir, sendikaların üye sayısı artabilir.

Bu yasa çıkana kadar, KESK, Türkiye KAMU-SEN ve MEMUR-SEN'in hitap ettikleri kitle birbirinden farklıydı. Toplu pazarlığın olmadığı ve eski siyasal kamplaşmaların önemini büyük ölçüde sürdürdüğü koşullarda, bu üç konfederasyona bağlı sendikaların tabanları ayrıydı. Bu örgütlerin birinin ortadan kalkması, kendisini siyasal olarak bu sendikaya yakın hisseden memur kesiminin örgütsüzleşmesi anlamına geliyordu.

Kamu çalışanları sendikacılık hareketinde başı çekenler, siyasal kimlikli insanlardı. Bu insanlar, özellikle 1990-1992 döneminde, çok önemli riskler aldılar. Bu riskler daha sonraki yıllarda da sürdü. Her kesimden birçok kamu çalışanı, çeşitli biçimlerde rahatsız edildi.

Kimin daha fazla rahatsız edildiği gibi bir araştırmaya girmek bugün yanlıştır. Bunu belgeler temelinde değerlendirmek, sendikal hareket tarihçilerinin görevidir. Her kesimden kamu çalışanı dönem dönem az yada çok rahatsız edildi. Bu süreçte memur kitlesinin büyük bir bölümü sendikal örgütlenmenin ve mücadelenin kapsamı dışında kaldı. Konfederasyonlar, eylemindeki 50 bin, 100 binlik kitlelerle haklı olarak övündüler. Ancak büyük bir özveriyle ve mücadelelerle sağlanan bu başarı, sonuç için yararlı değildir.

Şimdi görev, karda iz açan ve siyasal kimliği ağır basan önderlerin, yalnızca sendikal kimlikle hareket etmeleridir. Kamu çalışanları kitlesinin hala siyasal kamplaşmaları aşamadığı günümüz koşullarında yalnızca sendikal kimlikle hareket edilmeden kitleselleşebilmek memur ve sözleşmeli personel kitlesinin tümünü kapsayabilmek olanaklı değildir. Özel sektörde onbinlerce işyerine dağılmış milyonlarca işçiyi örgütlemek çok zordur. Ancak akıllı ve toparlayıcı bir anlayışla, 2 milyon memuru ve sözleşmeli personeli aynı örgütün çatısı altında toplamak ve Türkiye'nin bugünkü zor günlerinde ülkemizin bağımsızlığı, ulusun egemenliği, demokrasi, sendikal hak ve özgürlükler, halkımızın huzuru ve refahı için etkili bir güç olmak olanaklıdır. Gün, kamu çalışanları hareketinin emekten yana, demokrat, ulusalcı ve anti-empyrist yolda, siyasal çizgilerden bağımsız bir temelde birleşme ve böylece kitleselleşme günüdür. Konfederasyonların birbirlerini yıpratmaya çalışması, herkese zarar verecektir. Emek Platformu Programının altına imza atmış kuruluşlar arasındaki fark, dışarıdan birilerinin zannettiği veya göstermeye çalıştığından çok çok daha azdır.